

— Не бѣгай, рече ѝ Арбакъ, който ако и да обичаше Юна, но не бѣше равнодушенъ къмъ хубоститѣ на посѣтителницата си, и ако да бѣше пооздравѣлъ той бы побързалъ да утѣши Юлія безъ да прибѣгва на средствата на преестественината си наука. Почакай малко; наистина азъ съмъ оставилъ на другитѣ да се посветѣтъ на магїята на либичего които го иматъ за придобиточно занятиѣ, но не съмъ равнодушенъ къмъ прелеститѣ на хубостта и на младини употребявалъ съмъ либичето въ моя полза. Могъ прочее да ти дамъ поне совѣты, ако си искрена. Кажй най напредъ мога ли си както го показва облеклото ти?

— Да.

— Бѣдна ли си и искашъ може бы да оплетешъ нѣкой богатъ любовникъ?

— По богата съмъ отъ оногось който презира любовта ми.

— Чудно, чудно, мила моя, да обичашъ едного, който не та обича.

— Не познавамъ да ли го обичамъ, отговори Юлія гордо, знамъ само че желаж да унижѣмъ можта съперница, искамъ да видѣмъ презрѣна тѣзи която бѣде предпочетена отъ мене.

— Естествено честолюбїе, което непремѣнно осѣща стѣка жена, рече Арбакъ; като прикриваше ироническата си дума подъ серїозния тонъ. Но кажими пакъ, прекрасна дѣвице, ще ли ми обадишъ името на обичния ти? Възможно ли е единъ помпейскій гражданинъ да остане равнодушенъ къмъ прелеститѣ на хубостта, и да презира богатството?

— Той е аѣнианинъ, отговори Юлія като наведе очитѣ на долу.

— О, извика стреснато египтянинътъ и кръвта излѣзе въ лицето му, Единъ аѣнианинъ само има въ Помпея, благороденъ и младъ, Главка ли разумѣвашъ?

— Тѣй са нарича; не ма издавай, молѣта.

Египтянинътъ си облегна гърба на стола и като гледаше небрежно на срѣща си дѣщерята на търговица, прекарваше си презъ умъ какъ тѣзи срѣща, която до сега бѣше предметъ само за развлечение поради довѣрието и суетността на чужденката, какъ тя можеше да му даде въ рѣцѣ средствата за отмѣтиванье.

— Виждамъ че неможешъ да ми направишъ полза рече Юлія утѣшена отъ млченъето му. Пази поне тайната ми и прощавай.

— Може! рече ѝ египтянинътъ распалено и серїозно, молбата ти ма покърти. Ще ти изпълнѣмъ желанїето, слушай съ вниманїе. Азъ никога не съмъ са бъркалъ въ низкитѣ тѣзи тайни, но познѣ